

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. lapkričio 18 d.*

„Bendra užsienio ir saugumo politika – Nacionalinis tarnautojas, deleguotas į ESPM Bosnijoje ir Hercegovinoje – Sprendimas dėl pareigūno perkėlimo – Piktnaudžiavimas įgaliojimais – Tarnybos interesas – Psichologinis priekabiavimas – Perkėlimo baudžiamasis pobūdis – Atsakomybė – Neturtinė žala“

Byloje T-271/10 RENV II

H, atstovaujama advokatės L. Levi,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovojamą A. Vitro ir A. de Elera-San Miguel Hurtado,

atsakovę,

dėl, pirma, remiantis SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti Europos Sąjungos policijos misijos (ESPM) Bosnijoje ir Hercegovinoje personalo vadovo pasirašytą 2010 m. balandžio 7 d. sprendimą perkelti ieškovę į „Criminal Justice Adviser – Prosecutor“ pareigas Bania Lukos (Bosnija ir Hercegovina) regioniniame biure ir 2010 m. balandžio 30 d. sprendimą, pasirašytą ESPM misijos vadovo, nurodyto 2009 m. gruodžio 8 d. Tarybos sprendimo 2009/906/BUSP dėl ESPM Bosnijoje ir Hercegovinoje (OL L 322, 2009, p. 22) 6 straipsnyje, kuriame pateikta operatyvinė jos perkėlimo priežastis, ir, antra, ESVS 268 straipsniu grindžiamo prašymo atlyginti ieškovės tariamai patirtą žalą

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. M. Collins, teisėjai V. Kreuschitz ir Z. Csehi (pranešėjas),

posėdžio sekretorius E. Artemiou, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2020 m. liepos 1 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2002 m. kovo 11 d. Tarybos bendraisiais veiksmais 2002/210/BUSP dėl Europos Sąjungos policijos misijos (OL L 70, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 18 sk., 1 t., p. 278) buvo įsteigta Europos Sąjungos policijos misija (ESPM) siekiant užtikrinti Jungtinių Tautų tarptautinių policijos pajėgų pakeitimą Bosnijoje ir Hercegovinoje.
- 2 ESPM, kuri pradėta 2003 m. sausio 1 d., buvo pratęsta kelis kartus, visų pirma 2009 m. gruodžio 8 d. Tarybos sprendimu 2009/906/BUSP dėl ESPM Bosnijoje ir Hercegovinoje (OL L 322, 2009, p. 22).
- 3 Ieškovė H yra Italijos prokurorė, kuri 2008 m. spalio 16 d. Italijos teisingumo ministro dekretu buvo deleguota į ESPM Sarajeve (Bosnija ir Hercegovina) eiti „Criminal Justice Unit Adviser“ pareigas nuo 2008 m. lapkričio 14 d.
- 4 Italijos teisingumo ministro 2009 m. balandžio 7 d. ir 2009 m. gruodžio 9 d. dekretais ieškovės delegavimo į „Chief Legal Officer“ pareigas laikotarpis buvo pratęstas, iki 2009 m. gruodžio 31 d., paskui – iki 2010 m. gruodžio 31 d.
- 5 2010 m. sausio 1 d. restruktūrizavus ESPM, ieškovės einamos „Chief of Legal Office“ pareigos buvo pervadintos į „Senior Legal Advisor / Legal Counsel“ pareigas.
- 6 2010 m. kovo 17 d. laišku ieškovė ir viena iš jos kolegių, A (teisės patarėja ESPM), informavo savo vadovybę apie tariamus ESPM valdymo pažeidimus (toliau – 2010 m. kovo 17 d. laiškas). 2010 m. kovo 17 d. šis laiškas buvo perduotas ieškovės viršininkui, konkrečiai ESPM politinio skyriaus direktoriui. Siekiant susitikti ESPM vadovu, 2010 m. kovo 26 d. jo biurui buvo pateiktas 2010 m. kovo 17 d. laiške nurodytų tariamų pažeidimų sąrašas.
- 7 2010 m. balandžio 7 d. sprendimu, kurį pasirašė ESPM personalo vadovas, ieškovė dėl „operatyvinių priešasčių“ nuo 2010 m. balandžio 19 d. buvo perkelta į „Criminal Justice Adviser – Prosecutor“ pareigas Bania Lukos (Bosnija ir Hercegovina) regioniniame biure (toliau – 2010 m. balandžio 7 d. sprendimas).
- 8 2010 m. balandžio 15 d. elektroniniu laišku Italijos Respublikos nuolatinės atstovybės prie Europos Sąjungos pareigūnas ieškovei pranešė, kad 2010 m. balandžio 7 d. sprendimo vykdymas sustabdytas.
- 9 2010 m. balandžio 30 d. sprendimu, pasirašytu Sprendimo 2009/906/BUSP 6 straipsnyje nurodyto ESPM vadovo, minėtas vadovas patvirtino 2010 m. balandžio 7 d. sprendimą. Šiame sprendime misijos vadovas pažymėjo, kad jis pats priėmė 2010 m. balandžio 7 d. sprendimą ir kad ieškovės perkėlimo operatyvinė priežastis grindžiama būtinybe teikti prokuroro patarimus Bania Lukos biure (toliau – 2010 m. balandžio 30 d. sprendimas).
- 10 2010 m. gegužės 26 d. raštu ESPM vadovas dėl prarasto pasitikėjimo nutraukė A sutartį.
- 11 2010 m. birželio 4 d. ieškovė *Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija) pareiškė skundą ESPM dėl 2010 m. balandžio 7 d. sprendimo panaikinimo ir tariamai patirtos žalos atlyginimo. Ji taip pat kreipėsi į tą teismą su prašymu sustabdyti 2010 m. balandžio 7 d. sprendimo vykdymą.
- 12 Nuo 2010 m. rugpjūčio mėn. iki delegavimo ESPM pabaigos ieškovė buvo išėjusi laikinojo nedarbingumo atostogų.

- 13 2010 m. gruodžio 31 d. ieškovės delegavimas į ESPM baigėsi.
- 14 ESPM pasibaigė 2012 metais.
- 15 Atsakydamas į A skundą Europos ombudsmenas savo 2015 m. birželio 4 d. sprendime konstatavo netinkamo administravimo atvejį. Ombudsmenas, be kita ko, kritikavo tai, kad nėra iš anksto nustatytos procedūros nagrinėti informatorių perspėjimus apie pažeidimus ir užtikrinti jų apsaugą.

Procesas Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme

- 16 2010 m. birželio 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovės ieškinį Europos Sąjungos Tarybai, Europos Komisijai ir ESPM, kuriame ji prašė panaikinti 2010 m. balandžio 7 d. ir 30 d. sprendimus (toliau kartu – ginčijami sprendimai).
- 17 2010 m. birželio 17 d. ieškovė taip pat pateikė prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, siekdama, kad būtų sustabdytas ginčijamų sprendimų vykdymas. 2010 m. liepos 22 d. Nutartimi *H / Taryba ir kt.* (byla T-271/10 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2010:315) Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė šį prašymą dėl skubos nebuvimo ir atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.
- 18 2014 m. liepos 10 d. Nutartimi *H / Taryba ir kt.* (byla T-271/10 R, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:702, toliau – pirminė nutartis) Bendrasis Teismas atmetė ieškinį kaip nepriimtina, manydamas, kad jis neturi jurisdikcijos jį nagrinėti.
- 19 Ieškovė pateikė apeliacinį skundą dėl pirminės nutarties, iš esmės teigdama, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, kai nutarė, kad neturi jurisdikcijos priimti sprendimo dėl ieškinio.
- 20 2016 m. liepos 19 d. Sprendimu *H / Taryba ir kt.* (byla C-455/14 P, toliau – pirmas sprendimas dėl apeliacinio skundo, EU:C:2016:569) Teisingumo Teismas panaikino pirminę nutartį, atmetė ieškinį kaip nepriimtina, kiek jis pareikštas Komisijai ir ESPM, grąžino bylą Bendrajam Teismui, kad jis ieškinį išnagrinėtų iš esmės, kiek jis pareikštas Tarybai, ir atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.
- 21 2018 m. balandžio 11 d. Sprendimu *H / Taryba* (T-271/10 RENV, toliau – sprendimas, priimtas grąžinus bylą, EU:T:2018:180) Bendrasis Teismas atmetė ieškinį kaip nepagrįstą.
- 22 Ieškovė pateikė apeliacinį skundą dėl sprendimo, priimto grąžinus bylą. 2019 m. gruodžio 4 d. Sprendimu *H / Taryba* (C-413/18 P, nepaskelbtas Rink., toliau – antrasis sprendimas dėl apeliacinio skundo, EU:C:2019:1044) Teisingumo Teismas panaikino sprendimą, priimtą grąžinus bylą, grąžino bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl prašymo dėl panaikinimo trečiojo–penktojo pagrindų, taip pat dėl prašymo atlyginti žalą ir atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.
- 23 2019 m. gruodžio 9 d. raštais Bendrojo Teismo kanceliarija paprašė šalių pateikti rašytines pastabas pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 217 straipsnio 1 dalį dėl veiksmų, kurių reikia imtis šioje byloje priėmus antrąjį sprendimą dėl apeliacinio skundo. Ieškovė ir Taryba pateikė savo pastabas per nustatytą terminą.
- 24 2020 m. vasario 27 d. Bendrojo Teismo pirmininko sprendimu ši byla perduota nagrinėti Bendrojo Teismo trečiajai kolegijai.
- 25 Teisėjo pranešėjo siūlymu ir 2020 m. kovo 5 d. kolegijos pirmininko sprendimu buvo nuspręsta šią bylą išnagrinėti prioritetine tvarka.

- 26 2020 m. kovo 9 d. raštais Bendrojo Teismo kanceliarija paprašė šalių pateikti papildomas pastabas raštu pagal Procedūros reglamento 217 straipsnio 3 dalį. Šalys pateikė papildomas pastabas per nustatytą terminą, t. y. iki 2020 m. kovo 25 d.
- 27 Pasibaigus rašytinei proceso daliai, 2020 m. balandžio 8 d. ieškovė pateikė prašymą surengti teismo posėdį.
- 28 Remdamasis teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas (trečioji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones paprašė šalių raštu atsakyti į tam tikrus klausimus, taip pat Tarybos pateikti atitinkamus dokumentus. Šalys įvykdė šias proceso organizavimo priemones per nustatytus terminus.
- 29 Šalys buvo išklaustytos ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus 2020 m. liepos 1 d. vykusiame posėdyje.

Šalių reikalavimai

- 30 Ieškinyje ieškovė Bendrojo Teismo prašė:
- panaikinti 2010 m. balandžio 7 d. sprendimą ir, jei reikia, 2010 m. balandžio 30 d. sprendimą,
 - priteisti iš Tarybos, Komisijos ir ESPM atlyginti patirtą žalą, *ex aequo et bono* įvertintą 30 000 EUR suma,
 - priteisti iš Tarybos, Komisijos ir ESPM bylinėjimosi išlaidas ir 8 % palūkanų.
- 31 Dublike ieškovė pakeitė savo reikalavimus taip, kad prie bendros ieškinyje reikalaujamos atlyginti žalos sumos pridėjo 8 000 EUR sumą ir atsisakė pareikšti ieškinį ESPM.
- 32 Po pirmojo bylos grąžinimo savo pastabose ieškovė patikslino savo reikalavimus taip, kad ieškinys būtų pareikštas tik Tarybai. Kartu ji juos pakeitė taip, kad, pirma, ieškiniu nebesiekama panaikinti ginčijamų sprendimų, tik norima, kad būtų priimtas sprendimas dėl jų neteisėtumo, ir kad, kita vertus, žala taip pat apimtų žalą, kilusią dėl negalėjimo panaikinti ginčijamų sprendimų. Vykstant procesui po pirmojo bylos grąžinimo ieškovė patikslino, kad jos reikalavimais visų pirma siekiama, kad būtų panaikintas 2010 m. balandžio 7 d. sprendimas ir prireikus 2010 m. balandžio 30 d. sprendimas, išieškoti žalos atlyginimą, o nepatenkinus šio reikalavimo – pripažinti, kad šie sprendimai yra neteisėti vien žalos atlyginimo tikslais.
- 33 Savo pastabose po antrojo bylos grąžinimo ieškovė pakartojo savo reikalavimus, kuriais visų pirma siekiama, kad būtų panaikinti ginčijami sprendimai, o nepatenkinus šio reikalavimo – pripažinti, kad šie sprendimai neteisėti vien žalos atlyginimo tikslais. Be to, ji pakartojo savo prašymą atlyginti patirtą žalą ir priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas bei 8 % palūkanų.
- 34 Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl prašymo dėl panaikinimo

Dėl ginčo dalyko

- 35 Grįsdama savo prašymą panaikinti ginčijamus sprendimus ieškovė ieškinyje nurodė penkis pagrindus, susijusius atitinkamai su, pirma, Sprendimo 2009/906 nuostatų pažeidimu, antra, motyvavimo stoka, trečia, piktnaudžiavimu įgaliojimais, ketvirta, akivaizdžia vertinimo klaida ir, penkta, psichologiniu priekabiavimu.
- 36 Kaip matyti iš šio sprendimo 21 punkto, Bendrasis Teismas sprendime, priimtame grąžinus bylą, atmetė visą prašymą dėl panaikinimo kaip nepagrįstą.
- 37 Antruoju sprendimu dėl apeliacinio skundo Teisingumo Teismas, pirma, panaikino sprendimą, priimtą grąžinus bylą, nepateikdamas kitų paaiškinimų (žr. rezoliucinės dalies 1 punktą). Antra, jis grąžino bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl prašymo dėl panaikinimo trečiojo–penktojo pagrindų (žr. rezoliucinės dalies 2 punktą). Kaip motyvus (antrojo sprendimo dėl apeliacinio skundo 102–117 punktai) Teisingumo Teismas iš esmės nurodė, kad Bendrasis Teismas pažeidė rungimosi principą, išplaukiantį iš reikalavimų, susijusių su teise į teisingą bylos nagrinėjimą, nes dėl pasibaigus procesui Tarybos pateiktų atsakymų ir dokumentų Bendrajame Teisme nevyko teisminiai ginčai ir jie turėjo lemiamą reikšmę šio teismo svarstymams, kuriais vadovaudamasis jis atmetė pirmojoje instancijoje pateiktus trečiąjį–penktąjį ieškinio pagrindus.
- 38 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį, taikomą Bendrajam Teismui pagal šio statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir byla grąžinama Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą byloje, Teisingumo Teismo sprendimas teisės klausimais tam teismui yra privalomas. Taigi, Teisingumo Teismui panaikinus sprendimą ir grąžinus bylą Bendrajam Teismui, jis ją nagrinėja dėl Teisingumo Teismo priimto sprendimo pagal jo Procedūros reglamento 215 straipsnį ir turi priimti naują sprendimą dėl visų ieškovo nurodytų panaikinimo pagrindų, išskyrus nepanaikintus teismo sprendimo rezoliucinės dalies elementus ir juos pagrindžiančius motyvus, nes jie įgijo *res judicata* galią (žr. 2018 m. liepos 3 d. Sprendimo *Keramag Keramische Werke ir kt. / Komisija*, T-379/10 RENV ir T-381/10 RENV, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:400, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 39 Šiomis aplinkybėmis ir ypač atsižvelgiant į antrojo sprendimo dėl apeliacinio skundo rezoliucinės dalies 2 punkto formuluotę, pirmiausia reikia išnagrinėti prašymo dėl panaikinimo trečiąjį–penktąjį pagrindus, o paskui prireikus nustatyti, ar ginčo dalykas vis dar susijęs su dviem pirmaisiais prašymo dėl panaikinimo pagrindais, kaip atsakydama į Bendrojo Teismo rašytinį klausimą teigia ieškovė.

Dėl esmės

- 40 Grįsdama trečiąjį pagrindą ieškovė iš esmės pažymi, kad sprendimas perkelti ją į kitas pareigas ir „pažeminti jos pareigas“ buvo priimtas ne tarnybos interesais ir juo buvo siekiama ne kažko kito, o tik prie jos psichologiškai priekabauti ir ją įžeisti. Ji teigia, kad perkėlimo į kitas pareigas ir pareigų pažeminimo procedūra buvo vykdoma siekiant kitų, nei įstatyme numatytų, tikslų. Ji pažymi, kad nebuvo realios būtinybės skubiai paskirti *Prosecutor* į Bania Luką, kad procedūra nedelsiant buvo pradėta siekiant įdarbinti naują „Senior Legal Advisor / Legal Counsel“ (anksčiau – „Chief of Legal Office“) Sarajeve, siekiant ją pakeisti, ir kad tuo metu, kai ji buvo įdarbinta Bania Lukoje, tebegaliojo kvietimas teikti paraiškas į „Criminal Justice Expert“ pareigas Bania Lukoje. Be to, ji nurodo, kad 2010 m. balandžio 7 d. sprendimu jos „pareigos [taip pat buvo] pažemintos“, nes „Criminal Justice Expert“ funkcijos regioniniame biure, atsižvelgiant į ESPM struktūrą ir vykdomas užduotis, buvo

žemesnės nei „Senior Legal Advisor / Legal Counsel“ funkcijos ESPM pagrindinėje būstinėje. Ji taip pat tvirtina, kad perkėlimas į kitas pareigas ir „pareigų pažeminimas“ yra baudimas už 2010 m. kovo 17 d. laišką. Grįsdama penktąjį pagrindą ieškovė nurodo, kad 2010 m. balandžio 7 d. sprendimas buvo priimtas siekiant prie jos priekabiauoti psichologiškai ir profesine prasme, nes ji ne tik buvo perkelta į kitas pareigas be jokio teisėto motyvo, bet ir buvo „pažemintos jos pareigos“. Ji priduria, kad kartu su jos perkėlimu į kitas pareigas ir „pareigų pažeminimu“ buvo atlikta daugybė įžeidžiančių veiksmų: apribota galimybė naudotis telefonu, adresuota „labai agresyvių“ elektroninių laiškų, kuriais ji buvo raginama atlaisvinti savo kabinetą, sudaryta nepagrįstų sunkumų siekiant gauti atostogas ar kliudoma vykdyti pagrindines ESPM užduotis jos delegavimo laikotarpiu. Dublike ji nurodo papildomus veiksmus, kurie, jos vertinimu, yra priekabiavimo veiksmai.

- 41 Taryba ginčija ieškovės argumentų pagrįstumą. Ji pažymi, kad ieškovės teiginys, jog dėl perkėlimo į kitas pareigas jos „pareigos buvo pažemintos“, nėra pagrįstas nei faktiškai, nei teisiškai. 2010 m. balandžio mėn. perkėlus ją iš Sarajevo į Bania Luką nebuvo pakeistas nei jos administracinis statusas, nei darbo užmokesčio ir išmokų mokėjimas. Ji pažymi, kad ieškovė neturėjo jokios teisės į konkrečias pareigas misijoje ir nepateikė išsamesnių faktinių duomenų, leidžiančių manyti, kad perkėlus į kitas pareigas jos pareigos buvo pažemintos. Be to, Taryba teigia, kad ieškovė nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, jog sprendimas perkelti į kitas pareigas buvo priimtas tik iš esmės siekiant prie jos psichologiškai priekabiauoti ir ją įžeisti. Be to, ji ginčija tai, kad nebuvo objektyvaus intereso turėti *Prosecutor* Bania Lukoje ir kad perkėlimas į kitas pareigas buvo įvykdytas tuomet, kai dar vyko atrankos į „Criminal Justice Expert“ pareigas procedūra. Ji taip pat teigia, kad Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos priimti sprendimo dėl to, ar prokuroro perkėlimas į Bania Lukos regioninį biurą atitiko veiklos poreikį. Taryba pažymi, kad nėra jokių įrodymų, patvirtinančių, jog ieškovė patyrė psichologinį priekabiavimą.
- 42 Viena vertus, reikia pažymėti, kad nors kompetentingų ESPM institucijų priimti sprendimai dėl valstybių narių ir Sąjungos institucijų į ją deleguotų žmoniškųjų išteklių skyrimo, siekiant vykdyti veiklą vietoje, yra veiklos aspektas, susijęs su bendra užsienio ir saugumo politika (BUSP), jie taip pat yra personalo valdymo aktai kaip ir bet kurie kiti panašūs Sąjungos institucijų įgyvendinant savo kompetencijas priimti sprendimai (pirmojo sprendimo dėl apeliacinio skundo 54 punktas).
- 43 Be to, ginčijami sprendimai patenka į tokią sritį, kurioje Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją (pirmojo sprendimo dėl apeliacinio skundo 69 punktas).
- 44 Kita vertus, primintina, kad jurisprudencijoje Sąjungos viešosios tarnybos srityje pripažinta galimybė remtis psichologiniu priekabiavimu grindžiant reikalavimus dėl panaikinimo, kurie nėra susiję su tarnautojo pagalbos prašymo atmetimu dėl to, kad jis mano esąs priekabiavimo auka, bet kurie pateikti dėl kitų administracijos priimtų sprendimų (šiuo klausimu žr. 2010 m. vasario 24 d. Sprendimo *Menghi / ENISA*, F-2/09, EU:F:2010:12, 67 ir 70–72 punktus). Kadangi Sąjungos institucijų deleguotiems tarnautojams, kurių statusą reglamentuoja Europos Sąjungos pareigūnų tarnybos nuostatai (toliau – Pareigūnų tarnybos nuostatai), ir valstybių narių deleguotiems tarnautojams, kaip antai ieškovei, taikomos tos pačios taisyklės, kiek tai susiję su jų funkcijų vykdymu veiksmų vietoje (šiuo klausimu žr. pirmo sprendimo dėl apeliacinio skundo 50 punktą), ši jurisprudencija pagal analogiją taikytina reikalavimams, pateiktiems dėl ESPM vadovo sprendimų, kuriais sprendžiama dėl valstybės narės deleguoto tarnautojo perkėlimo.
- 45 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad į aplinkybes, susijusias su daromu psichologiniu priekabiavimu, gali būti atsižvelgta, kai priekabiavimas taip pat yra ši ginčijamą sprendimą pasirašęs asmuo, siekiant nustatyti, ar šis sprendimas buvo priimtas norint pakenkti tarnautojui, todėl jis susijęs su piktnaudžiavimu įgaliojimais. Dėl psichologinio priekabiavimo, kuris nurodomas grindžiant reikalavimus, pateiktus dėl sprendimo perkelti panaikinimo, reikia pažymėti, kad priimant tą sprendimą galėjo būti piktnaudžiaujama įgaliojimais, jeigu jis priimtas siekiant pakenkti tarnautojo orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai (šiuo klausimu žr. 2010 m. vasario 24 d. Sprendimo *Menghi / ENISA*, F-2/09, EU:F:2010:12, 71 ir 72 punktus).

- 46 Šioje byloje pažymėtina, kad tai, ką ieškovė nurodo kaip penktąjį pagrindą, susijusį su psichologiniu priekabiavimu, bent jau iš dalies yra faktinis trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su piktnaudžiavimu įgaliojimais, kuriame ji teigia, kad ESPM vadovas piktnaudžiavo įgaliojimais, siekdamas vienintelio tikslo – prie jos priekabauti ir ją ižeisti, pagrindimas.
- 47 Šiomis aplinkybėmis trečiąjį ir penktąjį pagrindus reikia nagrinėti kartu.
- 48 Pagal suformuotą jurisprudenciją piktnaudžiavimo įgaliojimais sąvoka turi tiksliai apibrėžtą reikšmę ir apima situaciją, kai administracinės valdžios institucija naudojasi įgaliojimais kitu tikslu nei tas, dėl kurio tie įgaliojimai buvo suteikti. Sprendimas tik tuomet laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei remiantis objektyviais, svarbiais ir vienas kitam neprieštaraujančiais įrodymais įrodoma, kad jis buvo priimtas siekiant kitų, nei nurodytieji, tikslų. Nepakanka savo reikalavimus grįsti tam tikromis faktinėmis aplinkybėmis, reikia dar pateikti pakankamai tikslų, objektyvių ir nuoseklių nuorodų, galinčių patvirtinti tokių aplinkybių tikrumą ar bent jau tikėtinumą; priešingu atveju institucijos tvirtinimų faktinis teisingumas negali būti ginčijamas (žr. 2013 m. gruodžio 19 d. Nutarties *da Silva Tenreiro / Komisija*, T-32/13 P, EU:T:2013:721, 31–33 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).
- 49 Tai pat pažymėtina, kad pagal jurisprudenciją organizuodamos savo padalinių darbą pagal jiems patikėtus uždavinius ir, atsižvelgiant į juos, skirdamos savo darbuotojus į pareigas Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, tačiau jų skyrimas turi atitikti tarnybos interesus ir turi būti paisoma pareigų lygiavertiškumo (žr. 2006 m. liepos 25 d. Sprendimo *Fries Guggenheim / Cedefop*, T-373/04, EU:T:2006:224, 67 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiomis aplinkybėmis Sąjungos teismo kontrolė privalo apsiriboti patikrinimu, ar institucija veikė tinkamai ir ar akivaizdžiai klaidingai nesinaudojo įgaliojimais (žr. 2006 m. liepos 25 d. Sprendimo *Fries Guggenheim / Cedefop*, T-373/04, EU:T:2006:224, 68 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 50 Be to, kol nekonstatuota, kad sprendimas pažeidžia tarnybos interesus, negali kilti klausimo dėl piktnaudžiavimo įgaliojimais (žr. 2007 m. vasario 7 d. Sprendimo *Clotuche / Komisija*, T-339/03, EU:T:2007:36, 126 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 51 Šiuo atveju 2010 m. balandžio 7 d. sprendime ieškovės perkėlimas iš 2010 m. balandžio 19 d. iš ESPM pagrindinės misijos būstinėje Sarajeve užimamų „Senior Legal Advisor / Legal Counsel“ pareigų į „Criminal Justice Adviser – Prosecutor“ pareigas Bania Lukos regioniniame biure buvo motyvuotas „operatyvinėmis priežastimis“. Toks motyvavimas buvo papildytas 2010 m. balandžio 30 d. sprendime, iš kurio matyti, kad ieškovės perkėlimo operatyvinė priežastis buvo būtinybė gauti prokuroro patarimus Bania Lukos biure.
- 52 Atsižvelgiant būtent į šiuos motyvus ir pirma nurodytus principus reikia išnagrinėti, ar ESPM vadovas, perkeldamas ieškovę ESPM viduje, piktnaudžiavo įgaliojimais.
- 53 Ieškovė iš esmės pateikia tris argumentų grupes, kuriomis siekiama įrodyti, kad priimant ginčijamus sprendimus buvo piktnaudžiaujama įgaliojimais. Pirma, dėl jos perkėlimo į kitas pareigas nebuvo nuspręsta vadovaujantis tarnybos interesais, antra, jos perkėlimas į kitas pareigas buvo atliktas siekiant priekabauti ir, trečia, dėl jos perkėlimo į kitas pareigas buvo nuspręsta reaguojant į kritiką dėl ESPM valdymo, todėl juo buvo siekiama nubausti.
- 54 Pirmiausia reikia išnagrinėti, ar ieškovės argumentai, susiję su jos perkėlimo į kitas pareigas baudžiamuoju pobūdžiu, leidžia konstatuoti piktnaudžiavimą įgaliojimais.
- 55 Šiuo klausimu primintina, kad pagal šio sprendimo 45 punkte nurodytą jurisprudenciją sprendimas perkelti į kitas pareigas yra priimtas piktnaudžiaujant įgaliojimais, jeigu jis priimtas psichologinio priekabiavimo kontekste ir siekiant pakenkti asmens, kuriam taikoma perkėlimo į kitas pareigas priemonė, asmenybei, orumui ar fizinei arba psichinei sveikatai. Tas pats pasakytina ir tuo atveju, kai

- perkėlimas į kitas pareigas iš tikrųjų prilygsta nuobaudai, kuri skiriama ieškovei už jos kritiką dėl ESPM valdymo. Tokios aplinkybės, jei būtų įrodytos, reikštų piktnaudžiavimą įgaliojimais, nes ESPM vadovas būtų pasinaudojęs įgaliojimais kitu tikslu nei tas, dėl kurio šie įgaliojimai jam buvo suteikti, be to, tokiu atveju perkėlimas į kitas pareigas negalėtų būti laikomas atitinkančiu tarnybos interesus. Todėl reikia išnagrinėti, ar lemiamą ieškovės perkėlimo į kitas pareigas priežastis buvo ginčijamuose sprendimuose nurodyti motyvai, susiję su tarnybos interesais, ar šie sprendimai buvo priimti siekiant ne numatytų, o kitų ir neteisėtų tikslų.
- 56 Šiuo atveju pažymėtina, kad ieškovės perkėlimo į kitas pareigas tikslas – būtinybė gauti prokuroro patarimų ESPM regioniniame biure Bania Lukoje – formaliai atitiko ESPM misiją, numatytą Sprendimo 2009/906 2 straipsnyje, t. y. suteikti pagalbą kompetentingoms Bosnijos ir Hercegovinos teisėsaugos tarnyboms kovoje su organizuotu nusikalstamumu ir korupcija. Taip pat pažymėtina, kad Bania Lukoje esanti tarnybos vieta, į kurią ieškovė buvo perkelta („Criminal Justice Adviser – Prosecutor“), identifikuojama kaip tarnybos vieta ROBL-04, 2010 m. balandžio 7 d. sprendimo priėmimo momentu buvo laisva, vadinosi „Criminal Justice Expert“ ir pagal kvietimą teikti paraiškas turėjo būti užimta „kuo skubiau“. Be to, neginčijama, kad ieškovės kvalifikacija ir profesinė patirtis atitiko nustatytus reikalavimus. Beje, iš ieškovės paraiškos į „Chief of Legal Office“ pareigas aiškiai matyti, kad ji, kaip teigia Taryba, pareiškė esanti pasirengusi eiti ESPM kitas pareigas, nei nurodytos jos paraiškoje.
- 57 Vis dėlto pažymėtina, kad ir ieškovės pateikti, ir bylos medžiagoje esantys įrodymai yra pakankamai tikslūs, objektyvūs ir nuoseklūs, kad būtų galima daryti išvadą, jog tikėtina, kad ginčijami sprendimai buvo priimti dėl kitų aplinkybių, nei būtinybė gauti ieškovės, kaip prokurorės Bania Lukoje, paslaugas, ir kad ją perkeldamas ESPM vadovas iš esmės siekė kito tikslo, nei padėti kompetentingoms Bosnijos ir Hercegovinos teisėsaugos tarnyboms kovoje su nusikalstamumu.
- 58 Šiuo klausimu, pirma, reikia priminti, kad 2010 m. kovo 17 d. laišku ieškovė ir viena iš jos kolegijų A informavo viršininkus apie tariamus ESPM valdymo pažeidimus. 2010 m. kovo 17 d. šis laiškas buvo perduotas ieškovės viršininkui, ESPM politinio skyriaus direktoriui – to Taryba neginčija. Ji neginčija ir to, kad 2010 m. kovo 26 d. ieškovės padėjėja ESPM vadovo biurui perdavė 2010 m. kovo 17 d. laiške nurodytų pažeidimų sąrašą, kuris turėjo būti apsvarstytas per ieškovės, A ir ESPM vadovo susitikimą. 2010 m. balandžio 7 d. sprendimas buvo priimtas praėjus tik trimis savaitėmis nuo 2010 m. kovo 17 d. laiško perdavimo ieškovės viršininkui ir 12 dienų nuo pažeidimų sąrašo perdavimo ESPM vadovui dienos.
- 59 Antra, reikia pažymėti, kad 2010 m. balandžio 7 d. sprendimas buvo priimtas prieš pradėdant tyrimą dėl 2010 m. kovo 17 d. laiške ieškovės ir A iškeltų klausimų.
- 60 Trečia, iš bylos medžiagos matyti, kad ieškovės, A ir ESPM vadovo susitikimas buvo numatytas 2010 m. balandžio 14 d. Ieškovės teigimu, šis susitikimas neįvyko, o Taryba to neneigia.
- 61 Ketvirta, pažymėtina, kad ESPM vadovas tik 2010 m. balandžio 22 d. – po jo ir A pasikeitimo laiškais – nusprendė pradėti vidaus tyrimą dėl jos 2010 m. balandžio 5 ir 21 d. elektroniniuose laiškuose nurodytų kaltinimų. Šiomis aplinkybėmis pažymėtina, kad ESPM vadovas šiame sprendime, kurį ieškovė pateikė savo pastabų dėl antrojo sprendimo dėl apeliacinio skundo priede, daro nuorodą į teisės tarnybos (*Legal Office*) perduotą sąrašą. Pagrįsta manyti, kad jis buvo susijęs su sąrašu, kurį 2010 m. kovo 26 d. ieškovės padėjėja perdavė ESPM vadovo biurui. Be to, pažymėtina, kad ESPM vadovas šiame sprendime dėl tyrimo pradėjimo priminė savo 2010 m. balandžio 19 d. rašte pateiktus teiginius, jog 2010 m. balandžio 5 d. elektroniniame laiške A pateikė rimtų ir nepagrįstų kaltinimų ESPM vadovams. Be to, iš minėto 2010 m. balandžio 19 d. rašto, kurį Taryba pateikė atsakydama į proceso organizavimo priemonę, matyti, kad 2010 m. balandžio 5 d. A elektroninis laiškas ir ieškovės, kaip A vadovės, nereagavimas į šį elektroninį laišką dar kartą rimtai pakenkė teisės tarnybos ir administravimo bei aptarnavimo departamento santykiams.

- 62 Penkta, pažymėtina, kad ESPM vadovas 2010 m. balandžio 30 d. sprendimu patvirtino ieškovės perkėlimą į Bania Luką prieš sužinodamas šio sprendimo 61 punkte minėto vidaus tyrimo baigtį ir neatlikęs specialaus tyrimo dėl ieškovės ir A 2010 m. kovo 17 d. laiške iškeltų klausimų.
- 63 Šešta, iš bylos medžiagos matyti, kad 2010 m. gegužės 26 d. raštu ESPM vadovas dėl prarasto pasitikėjimo nutraukė A sutartį. Šiuo klausimu pažymėtina, kad išnagrinėjęs A skundą ombudsmenas 2015 m. birželio 4 d. sprendime konstatavo netinkamo administravimo atvejį. Ombudsmenas kritikavo tai, kad A sutartis buvo nutraukta praėjus aštuonioms dienoms po to, kai ji Civilinių operacijų planavimo ir vykdymo centro direktoriui, einančiam ESPM civilinės operacijos vado pareigas Tarybos Generaliniame sekretoriате, perdavė laišką, susijusį su tariamai ESPM padarytais pažeidimais. Be to, jis apgailestavo, kad nėra iš anksto nustatytos procedūros nagrinėti informatorių perspėjimus apie pažeidimus ir užtikrinti jų apsaugą. Šiomis aplinkybėmis jis kritikavo tai, kad nagrinėjamu atveju tyrimas buvo atliekamas pagal *ad hoc* procedūrą.
- 64 Septinta, remiantis bylos medžiagoje esančiais dokumentais negalima daryti išvados, kad 2010 m. balandžio 7 d. sprendimo priėmimo dieną atrankos į „Criminal Justice Expert“ pareigas procedūra buvo nesėkminga ir kad sprendimas perkelti ieškovę į kitas pareigas buvo priimtas dėl to, jog trūko tinkamų kandidatų eiti tas pareigas.
- 65 Iš tiesų iš lentelės, kurioje nenurodyta data ir kurią Taryba pateikė po teismo posėdžio, surengto po to, kai Teisingumo Teismas pirmą kartą grąžino bylą, matyti, jog iš dviejų kandidatų, pateikusių paraiškas į „Criminal Justice Expert“ pareigas, tik vienas jų, Italijos pilietis, atitiko reikalavimus, tačiau jo paraiška buvo atmesta dėl to, kad kitas kandidatas geriau atitiko reikalaujamą profilį. Vis dėlto iš tos lentelės nematyti, kad buvo kitas kandidatas, kurį būtų galima laikyti atitinkančiu reikalavimus aptariamoms pareigoms užimti. Be to, Taryba savo pastabose dėl antrojo sprendimo dėl apeliacinio skundo nurodo, kad nė vienas iš atrankos procedūroje dalyvavusių kandidatų neatitiko reikalavimų atitinkamoms pareigoms užimti tiek, kiek juos atitiko ieškovė.
- 66 Taip pat, 2010 m. balandžio 23 d. ESPM vadovo ataskaitoje, skirtoje ESPM civilinių operacijų vadui, dėl įvairių kvietimų teikti paraiškas ESPM rezultatų, be to, kad ji pateikta vėliau nei 2010 m. balandžio 7 d. sprendimas, nurodyta tik tai, jog nebuvo galima rasti kandidatų į šešerias pareigas, o trejos buvo pratęstos arba priimti „kiti operatyviniai sprendimai“.
- 67 Šiomis aplinkybėmis, priešingai, nei savo rašytinėse pastabose teigia Taryba, negalima konstatuoti, kad procedūra nebuvo užbaigta, nes trūko tinkamų kandidatų. Iš tikrųjų, remiantis bylos medžiagoje esančiais įrodymais, labiau tikėtina, kad ta procedūra nebuvo užbaigta, nes buvo nuspręsta ieškovę perkelti į aptariamą pareigą.
- 68 Tarybos nurodytos aplinkybės, t. y. tai, kad du kandidatai „Criminal Justice Expert“ pareigų nelaikė prioritetinėmis ir kad jie pagal pageidavimus buvo pasirinkti eiti kitas pareigas ESPM, negali įrodyti, kad 2010 m. balandžio 7 d. sprendimo priėmimo momentu atrankos į šias pareigas procedūra nebevyko. Nors, remiantis bylos medžiagoje esančiais dokumentais, negalima paneigti, kad abu aptariamais kandidatais nepasirinko „Criminal Justice Expert“ pareigų kaip pirmojo prioriteto, nesant tokią išvadą patvirtinančių įrodymų, neįrodyta, jog prieš priimant 2010 m. balandžio 7 d. sprendimą buvo nuspręsta tuos kandidatus įdarbinti į kitas pareigas. Be to, bet kuriuo atveju, kiek tai susiję su kandidatu, pripažintu tinkamu eiti „Criminal Justice Expert“ pareigas, jo asmeniniai pageidavimai neturi būti lemiami darant išvadą, kad ieškovės perkėlimo į kitas pareigas dieną nebuvo tinkamo kandidato eiti tas pareigas.
- 69 Be to, Taryba per posėdį pripažino, kad atrankos į „Criminal Justice Expert“ pareigas procedūra sprendimo perkelti ieškovę į Bania Luką priėmimo dieną dar nebuvo baigta. Kadangi Taryba teigė, kad 2010 m. balandžio 7 d. kandidatūros į minėtas pareigas jau buvo žinomos, nes jų galutinė pateikimo data buvo 2010 m. kovo 23 d., pakanka pažymėti, kad iš bylos medžiagos nematyti, jog apie šią informaciją ESPM vadovui buvo pranešta prieš jam priimant 2010 m. balandžio 7 d. sprendimą.

- 70 Žinoma, gali būti atvejų, kai tarnautoją būtina perkelti į kitas pareigas prieš pasibaigiant atrankos procedūrai. Vis dėlto Taryba nepateikė informacijos, leidžiančios suprasti priežastis, dėl kurių ESPM vadovas šioje byloje taip pasielgė. Be to, kvietimas teikti kandidatūras į „Criminal Justice Expert“ pareigas valstybėms narėms buvo išsiųstas tik šiek tiek anksčiau nei prieš mėnesį iki nagrinėjamo sprendimo perkelti į kitas pareigas priėmimo dienos – 2010 m. kovo 2 d. – su jame nurodytu galutiniu paraiškų pateikimo terminu – 2010 m. kovo 23 d. Be to, iš bylos medžiagos nematyti, kad atrankos procedūra buvo panaikinta prieš priimant 2010 m. balandžio 7 d. sprendimą.
- 71 Taigi šioje byloje ESPM vadovas, prieš priimdamas 2010 m. balandžio 7 d. sprendimą, turėjo sulaukti oficialios atrankos į „Criminal Justice Expert“ pareigas procedūros pabaigos.
- 72 Aštunta, ieškovės teiginį, kad ESPM vadovas priėmė sprendimą perkelti ją į bet kurias kitas pareigas ESPM, bent jau netiesiogiai, patvirtina susirašinėjimas su ESPM politinio skyriaus direktoriumi, kuris buvo jos tiesioginis ir Bania Lukos regioninio biuro vadovas. Iš jo atsakymo į 2010 m. balandžio 7 d. ieškovės elektroninį laišką matyti, kad pareigos Bosnijoje ir Hercegovinoje, į kurias buvo galima perkelti, buvo Bania Lukoje, Mostare ir Tuzloje. Be to, iš Bania Lukos regioninio biuro vadovo atsakymo į 2010 m. balandžio 8 d. ieškovės elektroninį laišką matyti, kad jis neprašė kreiptis į kitą prokurorą ir kad jam nereikėjo, jog jis skubiai atvyktų į Bania Luką.
- 73 Devinta, pažymėtina, kad ieškovė buvo perkelta į kitas pareigas į Bania Luką prieš jos valią. Be to, iš bylos medžiagos nematyti, kad jai prieš priimant 2010 m. balandžio 7 d. sprendimą buvo suteikta galimybė pateikti savo pastabas.
- 74 Dešimta, nors ieškovės perkėlimas į kitas pareigas iš Sarajevo į Bania Luką nepakeitė nei jos administracinio statuso, nei darbo užmokesčio ir išmokų, vis dėlto ši 2010 m. balandžio 7 d. priimtą sprendimą perkelti į kitas pareigas – oficialiai nuo 2010 m. balandžio 19 d., o faktiškai – nuo 2010 m. balandžio 26 d., taigi per trumpą laikotarpį, – į kitą vietą, kai, be to, pakeičiamos vykdytinos užduotys ir nepateikiama šio sprendimo išsamių paaiškinimų, – ieškovė turėjo suvokti kaip nuobaudą.
- 75 Šis įspūdis ieškovei turėjo susidaryti ypač atsižvelgiant į tai, kad pareigos, į kurias ji buvo perkelta, prilygo perkėlimui iš „senior“ pareigų į „non senior“ pareigas. Priešingai, nei teigia Taryba, iš bylos medžiagos matyti, kad ESPM buvo kelių lygių pareigybės, tarp kurių, viena vertus, buvo pareigybės, vadinamos „senior“, kaip antai „Senior Legal Advisor / Legal Counsel“, „Senior Criminal Justice Expert“ arba „Senior Economic Crime Expert“, ir, kita vertus, pareigybės, susijusios su „žemesnio lygmens valdymu“, apimančios mažesnę atsakomybę, pirmiausia koordinavimo valdymą, kaip antai „Criminal Justice Expert“ arba „Economic Crime Expert“ pareigybė. Darytina išvada, kad ieškovė iš tiesų perkėlimą iš ESPM pagrindinės misijos būstinėje Sarajeve esančių „Senior Legal Advisor / Legal Counsel“ pareigų, į kurias ji konkrečiai kandidatavo tuomet, kai taip pat Sarajeve ėjo „Criminal Justice Unit Adviser“ pareigas, į „Criminal Justice Adviser – Prosecutor“ pareigas Bania Lukos regioniniame biure galėjo suvokti kaip perkėlimą į žemesnio lygmens pareigas, kurios ją profesiniu požiūriu mažiau domino, vadinasi, kaip nuobaudą.
- 76 Be to, pažymėtina, kad visi pareigūnai, kurie jau iki 2004 m. gegužės 1 d., kuomet įsigaliojo Tarnybos nuostatų 22a straipsnis, ėmėsi iniciatyvos informuoti savo vadovus apie pažeidimus ar Tarnybos nuostatuose numatytų pareigų nevykdymą, apie kuriuos jie sužinojo ir kurie gali pakenkti Sąjungos finansiniams interesams, jau turėjo teisę į institucijos, kurioje jie dirbo, apsaugą nuo galimų atsakomųjų veiksmų dėl šio atskleidimo ir teisę nepatirti žalos dėl šios institucijos veiksmų, jei veikė sąžiningai (2019 m. balandžio 4 d. Sprendimo *Rodriguez Prieto / Komisija*, T-61/18, EU:T:2019:217, 71 punktą). Kitaip negali būti ESPM personalo nario, kaip antai ieškovės, kuriai šie principai taikomi *mutatis mutandis*, atveju (žr. 44 punkte nurodytą jurisprudenciją).
- 77 Šiomis aplinkybėmis pirma minėti įrodymai, jų chronologija ir kontekstas leidžia daryti išvadą, kad lemiamą priežastis priimti ginčijamus sprendimus buvo ne tarnybos interesas, susijęs su būtinybe gauti ieškovės paslaugas Bania Lukoje jai užimant „Criminal Justice Adviser – Prosecutor“ pareigas, bet kartu

su A nurodyti tariami ESPM valdymo pažeidimai. Taigi konstatuotina, kad ginčijami sprendimai buvo priimti piktnaudžiaujant įgaliojimais, nes tai buvo padaryta siekiant kitų ir neteisėtų, o ne numatytų tikslų, todėl ESPM vadovas pasinaudojo įgaliojimais kitu tikslu nei tas, dėl kurio šie įgaliojimai jam buvo suteikti.

- 78 Tarybos nurodyta aplinkybė, kad gavus A laišką Civilinių operacijų planavimo ir vykdymo centro direktoriaus sprendimu atliktas tyrimas (žr. 63 punktą) neleido atskleisti pažeidimų buvimo, negali paneigti 77 punkte nurodytos išvados. Iš tiesų šio tyrimo rezultatas neturi įtakos klausimui, ar ieškovės perkėlimas į kitas pareigas buvo susijęs su 2010 m. kovo 17 d. laišku ir yra baudžiamojo pobūdžio, nes ji informavo apie tariamus ESPM valdymo pažeidimus. Be to, Taryba niekada neteigė, kad pateikdama šį laišką savo viršininkui ieškovė elgėsi nesąžiningai.
- 79 Be to, tiek, kiek Taryba teigia, kad ieškovė pareiškė esanti pasirengusi tarnauti ESPM ir užimti kitas pareigas nei tos, kurios nurodytos jos paraiškoje užimti „Chief of Legal Office“ pareigas, pakanka pažymėti, kad toks pareiškimas, kuris iš tikrųjų matyti iš bylos medžiagos, negali pateisinti perkėlimo į kitas pareigas, dėl kurio buvo nuspręsta pranešus apie tariamus ESPM padarytus pažeidimus. Tai, kad ieškovė galėjo Italijos valdžios institucijų paprašyti nutraukti jos delegavimą, taip pat negali patvirtinti perkėlimo į kitas pareigas teisėtumo. Be to, tai, kad tokia galimybė buvo suteikta tik po perkėlimo į kitas pareigas, negali padaryti sprendimo perkelti į kitas pareigas, kuris buvo baudžiamojo pobūdžio ar net piktnaudžiaujamas, teisėto.
- 80 Be to, Tarybos nurodyta aplinkybė, kad „Chief of Legal Office“ pareigos, kurias ieškovė ėjo Sarajeve, nuo 2010 m. sausio 1 d. buvo pervadintos į „Senior Legal Advisor / Legal Counsel“, neleidžia teigti, kad restruktūrizavus ESPM nebereikėjo jos paslaugų ESPM pagrindinėje misijos būstinėje Sarajeve arba kad ginčijami sprendimai buvo priimti tik tarnybos interesais.
- 81 Be to, kadangi Taryba iš esmės teigia, kad ieškovės ir ESPM vadovo pavaduotojo 2010 m. balandžio mėn. tariamai įvykę pasikeitimai žodinėmis pastabomis, kuriuos ieškovė nurodė 2020 m. vasario 17 d. pastabose, yra naujos faktinės aplinkybės, todėl nepriimtinos, pakanka pažymėti, kad apie tokius pokalbius ieškinyje iš esmės jau buvo nurodyta.
- 82 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pagrindas, susijęs su piktnaudžiavimu įgaliojimais, turi būti tenkinamas. Todėl reikia panaikinti ginčijamus sprendimus, nesant reikalo priimti sprendimo dėl kitų trečiajame ir penktajame pagrinduose pateiktų argumentų, taip pat dėl kitų ieškovės pateiktų pagrindų.

Dėl prašymo atlyginti žalą

Dėl priimtinumų

- 83 Taryba, formaliai nepareiškusi nepriimtinumų grindžiamo prieštaravimo, dėl prašymo atlyginti 8 000 EUR dydžio žalą, kurią ieškovė pirmą kartą pateikė dublike ir kuriuo prašoma atlyginti turtinę žalą, tariamai patirtą dėl to, kad dėl laikinojo nedarbingumo atostogų ji negalėjo gauti komandiruotės išmokos, triplike teigia, kad ji nei prašė, nei gavo leidimą išplėsti savo ieškinio apimtį šiuo atžvilgiu.
- 84 Šiuo klausimu primintina, kad pagal Procedūros reglamento 76 straipsnio e punktą ieškovė ieškinyje turi nurodyti savo reikalavimus. Taigi iš principo galima atsižvelgti tik į ieškinyje nurodytus reikalavimus, o ieškinio pagrįstumas turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant tik į ieškinyje, kuriuo pradėta byla, nurodytus reikalavimus (2018 m. spalio 24 d. Sprendimo *Epsilon International / Komisija*, T-477/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:714, 45 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 1965 m. liepos 8 d. Sprendimą *Krawczynski / Komisija*, 83/63, EU:C:1965:70, p. 785 ir 1979 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija*, 232/78, EU:C:1979:215, 3 punktą).

- 85 Procedūros reglamento 84 straipsnio 1 dalyje leidžiama pateikti naujus pagrindus, jeigu jie grindžiami teisinėmis ir faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos per procesą. Iš jurisprudencijos matyti, kad ši sąlyga *a fortiori* taikoma bet kokiam reikalavimų pakeitimui ir kad, nesant teisinių ir faktinių aplinkybių, kurios tapo žinomos per rašytinę proceso dalį, galima atsižvelgti tik į ieškinio reikalavimus (2013 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung / Komisija*, T-73/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:433, 43 punktą ir 2018 m. spalio 24 d. Sprendimo *Epsilon International / Komisija*, T-477/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:714, 46 punktą).
- 86 Be to, pagal suformuotą jurisprudenciją pagrindas, kuris papildė anksčiau tiesiogiai ar netiesiogiai ieškinyje nurodytą pagrindą ir yra glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtinu (žr. 2018 m. lapkričio 8 d. Sprendimo „*Pro NGO!*“ / *Komisija*, T-454/17, EU:T:2018:755, 70 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 87 Tiesa, kad, kaip teigia Taryba, nagrinėjamas prašymas atlyginti žalą nebuvo suformuluotas ieškinyje. Nors ieškovės neturtinė žala tariamai buvo patirta tokiomis faktinėmis aplinkybėmis, kurios susiklostė jau pateikus ieškinį, tai yra 2010 m. birželio 16 d., vis dėlto, jos teigimu, ši žala yra susijusi su psichologinio priekabiavimo veiksmais, kuriuos ji tariamai patyrė ESPM ir kurie nurodyti ieškinyje. Pirma, siekdama įrodyti, kad nuo 2010 m. rugpjūčio mėn. iki jos delegavimo į ESPM pabaigos ji buvo laikinojo nedarbingumo atostogose, ieškovė remiasi medicininėmis pažymomis, kurios buvo vėlesnės nei ieškinio pateikimo data, ir teigia, kad šios laikinojo nedarbingumo atostogos turi būti siejamos su priekabiavimo, kurį ji tariamai patyrė joje, atvejais. Kita vertus, kad įrodytų, jog negalėjo gauti dalies komandiruotės išmokos už 2010 m., nes nebuvo darbe dėl laikinojo nedarbingumo atostogų, ji remiasi 2011 m. kovo mėn. ir vasario mėn. elektroniniais laiškais. Šios aplinkybės paaiškėjo per rašytinę proceso dalį byloje T-271/10 nuo ieškinio pareiškimo iki dubliko pateikimo; ieškovė jas nurodė dublike, kuriame taip pat buvo pateiktas nagrinėjamas prašymas atlyginti žalą.
- 88 Šiomis aplinkybėmis, jeigu iš ieškovės būtų reikalaujama pareikšti naują ieškinį, kiek tai susiję su prašymu atlyginti turtinę žalą, kurią ji tariamai patyrė dėl tariamo psichologinio priekabiavimo, būtų pažeistas gero teisingumo vykdymo ir proceso ekonomiškumo reikalavimas. Taigi šis prašymas yra priimtinas.
- 89 Be to, dėl Tarybos teiginio, kad tam tikros ieškovės pastabos dėl antrojo sprendimo dėl apeliacinio skundo yra naujos, todėl nepriimtinos, pažymėtina, kad Tarybos nurodytame punkte ieškovė iš esmės pateikia argumentą, susijusį su 2020 m. sausio 21 d. Italijos teismo nutartimi, ir siekia įrodyti, kad ginčijamais sprendimais iš esmės buvo padaryta neturtinės žalos jos profesinei reputacijai. Šiuo tikslu ji pateikia nagrinėjamą sprendimą, kuriame, gavus jos skundą, nurodyta vykdyti 2011 m. balandžio mėn. paskelbto straipsnio autoriaus persekiojimą. Ji taip pat pateikia minėtą straipsnį, kuris, jos nuomone, susijęs su šios bylos faktinėmis aplinkybėmis ir yra šmeižikiškas jos atžvilgiu.
- 90 Procedūros reglamento 85 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad išimties tvarka pagrindinės šalys dar gali pateikti įrodymų ar pasiūlymų pateikti įrodymų prieš baigiantis žodinei proceso daliai arba prieš Bendrajam Teismui priimant sprendimą išnagrinėti bylą nerengiant žodinės proceso dalies su sąlyga, kad vėlavimas juos pateikti yra pagrįstas. Šie principai taikomi šiam procesui po panaikinimo ir grąžinimo, nes tai yra dalinis to paties ginčo, prasidėjusio pareiškus ieškinį, tęsinys (šiuo klausimu žr. 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Kakol / Komisija*, T-641/16 RENV ir T-137/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:958, 70 punktą).
- 91 Šioje byloje neginčijama, kad nutartis, kurią ieškovė pridėjo prie jos 2020 m. vasario 17 d. pastabų, anksčiau negalėjo būti pateikta, nes buvo priimta 2020 m. sausio mėn. Taigi, atsižvelgiant į tai, kad ši nutartis buvo priimta neseniai, jos pateikimas yra priimtinas (šiuo klausimu žr. 2018 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Verein Deutsche Sprache / Komisija*, T-468/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:207, 20 punktą).

92 Kita vertus, kiek tai susiję su 2011 m. balandžio mėn. paskelbtu straipsniu, ieškovė nenurodo ypatingų aplinkybių, kurios pateisintų jo pateikimą kaip priedą prie jos pastabų dėl antrojo sprendimo dėl apeliacinio skundo, taigi praėjus keleriems metams po minėto straipsnio paskelbimo. Šiomis aplinkybėmis šis įrodymas turi būti pripažintas nepriimtiniu.

Dėl esmės

93 Ieškovė teigia, kad dėl neteisėto ESPM elgesio jai buvo padaryta žalos. Pirma, dėl perkėlimo į kitas pareigas ir „pareigų pažeminimo“ jos sveikatai, integralumui, orumui ir profesinei reputacijai buvo padaryta neturtinės žalos. Antra, ji patyrė neturtinę žalą dėl priekabiavimo ESPM. Šiomis aplinkybėmis ji nurodo jos sveikatai padarytą žalą. Ji mano, kad žalos atlyginimas turi būti *ex aequo et bono* įvertintas 30 000 EUR suma. Ji patikslina, kad žalos atlyginimas yra vienintelis būdas ištaisyti ginčijamų sprendimų neteisėtumą. Be to, dublike ji prašo atlyginti žalą, patirtą dėl to, kad dėl laikinojo nedarbingumo atostogų ji negalėjo gauti komandiruotės išmokos. Ši žala siekia 8 000 eurų.

94 Taryba pažymi, kad ieškinyje nėra jokių faktinių aplinkybių, susijusių su ieškovės integralumui padaryta žala. Dėl sveikatai padarytos žalos ji pažymi, kad ieškovė neįrodė priežastinio ryšio tarp jos perkėlimo į kitas pareigas ir sveikatos būklės. Be to, ji nurodo, kad ieškovė dublike pateikė naujų įrodymų, pagrįstų įvykiais, atsitikusiais po jos perkėlimo į kitas pareigas, todėl jais negalima remtis siekiant įrodyti būtina priežastinį ryšį su ginčijamais sprendimais. Dėl prašymo atlyginti 8 000 EUR žalą ji teigia, kad ieškovė neįrodė aiškaus ir tiesioginio padaryto pažeidimo ir nurodomos žalos priežastinio ryšio. Ji priduria, kad komandiruotės išmokų dydis nepakito, kai ieškovė buvo perkelta į kitas pareigas Bania Lukoje. Be to, ji ginčija tai, kad dėl galimo ginčijamų sprendimų panaikinimo neveiksmingumo atsirastų teisė į papildomos žalos atlyginimą.

95 Pirmiausia pažymėtina, kad ieškovės prašymas atlyginti žalą grindžiamas Sąjungos deliktinės atsakomybės dėl tariamai neteisėtų jos institucijų veiksmų sistema.

96 Pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos deliktinė atsakomybė, kaip ji suprantama pagal SESV 340 straipsnio antrą pastraipą, kyla, kai įvykdomos visos sąlygos, t. y. padarytas pakankamai aiškus teisės normos, suteikiančios teisių privatiems asmenims, pažeidimas, padaryta reali žala ir egzistuoja priežastinis ryšys tarp subjektui, kuris atliko veiksmus, tenkančios pareigos pažeidimo ir nukentėjusių asmenų patirtos žalos (žr. 2019 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *HTTS / Taryba*, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 32 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

97 Šioje byloje, pirma, dėl ieškovės prašymo atlyginti neturtinę žalą, padarytą dėl jos perkėlimo į kitas pareigas, reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją, kai reikalavimas atlyginti žalą grindžiamas panaikinto akto neteisėtumu, Bendrojo Teismo paskelbtas akto panaikinimas pats savaime yra tinkamas ir iš esmės pakankamas bet kokios neturtinės žalos, kurią galėjo patirti ieškovas, atlyginimas (žr. 2015 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Wahlström / Frontex*, T-653/13 P, EU:T:2015:652, 82 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

98 Vis dėlto buvo nuspręsta, kad, jeigu akto panaikinimas neturi jokio praktinio poveikio, jis savaime negali būti tinkamas ir pakankamas visos panaikintu aktu sukeltos neturtinės žalos atlyginimas (žr. 2015 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Wahlström / Frontex*, T-653/13 P, EU:T:2015:652, 83 punktą).

99 Kadangi šioje byloje ieškovės delegavimas pasibaigė 2010 m. pabaigoje, o ESPM įgaliojimai baigėsi 2012 m., ginčijamų sprendimų panaikinimas bus visiškai neveiksmingas ir nebus tinkamas ir pakankamas ieškovės patirtos neturtinės žalos atlyginimas.

100 Taigi reikia nustatyti, ar šio sprendimo 48–82 punktuose konstatuotas ginčijamų sprendimų neteisėtumas atitinka pakankamai akivaizdų teisės normos, suteikiančios teisių privatiems asmenims, pažeidimą ir ar ieškovė įrodė su šiuo neteisėtumu susijusios žalos atsiradimą.

- 101 Dėl sąlygos, susijusios su neteisėtų veiksmų buvimu, primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją konstatuoti teisės akto neteisėtumą, kad ir kaip dėl jo reikėtų apgailestauti, neužtenka tam, kad būtų pripažinta, jog įvykdyta Sąjungos atsakomybės sąlyga, susijusi su institucijų veiksmų neteisėtumu (žr. 2014 m. lapkričio 25 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, T-384/11, EU:T:2014:986, 50 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Pagal šią sąlygą reikalaujama pakankamai akivaizdaus teisės normos, suteikiančios teisių privatiems asmenims, pažeidimo. Toks pažeidimas yra tuomet, kai atitinkama institucija akivaizdžiai ir šurkščiai nesilaiko nustatytų diskrecijos ribų; šiuo klausimu reikia, be kita ko, atsižvelgti į tokius veiksnius, kaip pažeistos normos aiškumo ir tikslumo laipsnis, ir į diskrecijos, kurią Sąjungos institucijai suteikia pažeista norma, apimtį (žr. 2017 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Safa Nicu Sepahan / Taryba*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 29 ir 30 punktus bei juose nurodytą jurisprudenciją).
- 102 Šioje byloje nustatyta, kad ginčijamais sprendimais piktnaudžiauta įgaliojimais, nes jie priimti siekiant kitų, o ne teisėtų tikslų, t. y. siekiant nubausti ieškovę už tai, kad ji kartu su viena iš savo kolegijų pranešė apie tariamus pažeidimus, susijusius su ESPM valdymu.
- 103 Toks neteisėtumas, padarytas atsižvelgiant į tai, jog Sąjungos institucijos turi didelę vertinimo diskreciją, o Bendrojo Teismo vykdoma priežiūra yra ribota (žr. 43 ir 49 punktus), turi būti laikomas labai sunkiu ir pakankamai akivaizdžiu pažeidimu, dėl kurio gali kilti Sąjungos atsakomybė.
- 104 Bet kuriuo atveju šioje byloje pakanka vien konstatuoti neteisėtumą, kad būtų galima pripažinti, jog yra įvykdyta pirmoji iš minėtų trijų sąlygų, būtinų, kad kiltų Sąjungos atsakomybė už deleguotam nacionaliniam tarnautojui padarytą žalą.
- 105 Viešosios tarnybos byloms pagal SESV 270 straipsnį ir Pareigūnų tarnybos nuostatų 90 ir 91 straipsnius, įskaitant dėl pareigūnui ar tarnautojui padarytos žalos atlyginimo, taikytinos konkrečios specialios normos, o ne normos, išplaukiančios iš bendrųjų principų, taikomų Sąjungos deliktinei atsakomybei pagal SESV 268 straipsnį ir SESV 340 straipsnio antrą pastraipą. Būtent iš Pareigūnų tarnybos nuostatų matyti, kad, kitaip nei visus kitus asmenis, Sąjungos pareigūną ar tarnautoją su institucija, kurioje jis dirba, sieja teisiniai darbo santykiai, apimantys specifinių abipusių teisių ir pareigų pusiausvyrą, kurią atspindi institucijos pareiga atsižvelgti į suinteresuotojo asmens interesus (žr. 2010 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Komisija / Petrilli*, T-143/09 P, EU:T:2010:531, 46 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Vadinas, pakanka vien konstatuoti neteisėtumą, kad būtų galima pripažinti, jog yra įvykdyta pirmoji iš minėtų trijų sąlygų, būtinų, kad kiltų Sąjungos atsakomybė už jos pareigūnams ir tarnautojams dėl Sąjungos viešosios tarnybos teisės pažeidimo padarytą žalą (2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija / Q*, T-80/09 P, EU:T:2011:347, 45 punktas). Dėl šio sprendimo 44 punkte nurodytų priežasčių šie principai *mutatis mutandis* taikomi tokiu atveju, koks nagrinėjamas šioje byloje.
- 106 Darytina išvada, kad toliau reikia išnagrinėti, ar dėl konstatuoto neteisėtumo atsirado reali ir tikra neturtinė žala, kartu įsitikinant, kad ši žala yra tiesioginė šių pažeidimų pasekmė (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2017 m. balandžio 4 d. Sprendimo *Médiateur / Staelen*, C-337/15 P, EU:C:2017:256, 127 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiuo klausimu pažymėtina, kad jeigu pasiūlymų pateikti įrodymų pateikimas nebūtinai laikytinas tokios žalos pripažinimo sąlyga, ieškovė turi bent įrodyti, kad veiksmai, kuriais kaltinama atitinkama institucija, galėjo sukelti tokią žalą (2009 m. liepos 16 d. Sprendimo *SELEX Sistemi Integrati / Komisija*, C-481/07 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2009:461, 38 punktas).
- 107 Ieškovė teigia, kad dėl perkėlimo į kitas pareigas jos sveikatai, integralumui, orumui ir profesinei reputacijai buvo padaryta neturtinės žalos. Ji taip pat nurodo neteisybės ir nerimo jausmus, kuriuos sukėlė būtinybė kreiptis į teismą, kad būtų pripažintos jo teisės. Be to, ji primena, kad jos perkėlimas į kitas pareigas ir „pareigų pažeminimas“ buvo tiesioginė jos informavimo apie tariamus ESPM veiklos pažeidimus pasekmė.

- 108 Šiuo klausimu pažymėtina, kad perkėlimas iš „senior“ pareigų į „non senior“ pareigas, atliktas pranešant apie tariamus pažeidimus, kurie buvo pripažinti neteisėtais, nes buvo piktnaudžiauta įgaliojimais, gali atitinkamam asmeniui sukelti, be kita ko, kėsinimosi į integralumą ir orumą, neteisybės ir nerimo jausmą, sukelti neturtinę žalą, dėl kurios atsiranda pagrindas reikalauti žalos atlyginimo. Be to, tokia žala tiesiogiai susijusi su ginčijamų sprendimų neteisėtumu ir šis neteisėtumas yra lemiamas tokios žalos priežastis. Ši teiginį taip pat patvirtina ieškovės pateikta 2010 m. rugpjūčio 23 d. medicinos pažyma, iš kurios, be kita ko, matyti, kad jos perkėlimas į kitas pareigas ir su juo susijusios aplinkybės turėjo įtakos psichinei sveikatai.
- 109 Taigi, atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes pažymėtina, kad *ex aequo et bono* įvertintos 30 000 EUR sumos išmokėjimas yra tinkamas neturtinės žalos, kurią ieškovė patyrė dėl to, kad ginčijamais sprendimais buvo perkelta į Bania Luką, atlyginimas.
- 110 Antra, prašydama atlyginti dėl psichologinio priekabiavimo patirtą neturtinę žalą ieškovė nurodo ne tik ginčijamuose sprendimuose numatytą perkėlimą į kitas pareigas ir „pareigų pažeminimą“, bet ir kitus veiksmus iki tų sprendimų priėmimo arba vėlesnius. Kaip priekabiavimo aplinkybių iki ginčijamų sprendimų priėmimo įrodymą ieškovė pateikia jos neįtraukimą į pagrindinę ESPM veiklą delegavimo laikotarpiu, o kaip vėlesnius, nei buvo priimti šie sprendimai, įrodymus – galimybės naudotis telefonu ESPM pagrindinės misijos būstinėje apribojimus, „labai agresyvius“ elektroninius laiškus, kuriais ji buvo raginama atlaisvinti savo kabinetą, ir nepagrįstus sunkumus siekiant pasinaudoti teise į atostogas. Dublike ji nurodo papildomus veiksmus, kuriuos laiko priekabiavimu, kaip antai dalinį komandiruotės panaikinimą, sumažintą atostogų likutį, jos pašalinimą iš Lyčių koordinavimo tarybos ir tai, kad nebuvo pratęstos jos, kaip arbitražo teismo pirmininkės, pareigos.
- 111 Darant prielaidą, kad ginčijamų sprendimų priėmimas savaime gali būti laikomas psichologiniu priekabiavimu, pakanka pažymėti, kad jau buvo pripažintas tinkamas visos neturtinės žalos, kurią ieškovė patyrė dėl to, kad ginčijamais sprendimais buvo perkelta į Bania Luką, atlyginimas (žr. 97–109 punktus). Taigi į minėtų sprendimų neigiamą poveikį ieškovės psichinei sveikatai taip pat buvo atsižvelgta. Kitos ieškovės nurodytos aplinkybės, atsižvelgiant į pateiktą informaciją, neleidžia teigti, kad ginčijami sprendimai yra vienas iš psichologinio priekabiavimo veiksnių. Šiomis aplinkybėmis negalima priteisti papildomo neturtinės žalos, atsiradusios dėl ieškovės psichologinio priekabiavimo, atlyginimo.
- 112 Trečia, dėl prašymo atlyginti 8 000 EUR turtinę žalą, kurią ieškovė tariamai patyrė dėl to, kad dėl laikinojo nedarbingumo atostogų, kurias paėmė dėl psichologinio priekabiavimo, ji negalėjo gauti komandiruotės išmokos, pažymėtina, jog dėl to negali kilti Tarybos deliktinė atsakomybė.
- 113 Iš tiesų ieškovės pateikti argumentai nėra pakankamai tikslūs ir aiškūs, kad būtų galima konstatuoti, jog šiuo atveju įvykdytos deliktinės atsakomybės atsiradimo sąlygos. Konkrečiau kalbant, ieškovės pateikti įrodymai neleidžia nustatyti priežastinio ryšio tarp tariamo psichologinio priekabiavimo ir sveikatos problemų, dėl kurių ji išėjo laikinojo nedarbingumo atostogų tuo laikotarpiu, kai jai nebuvo išmokėta komandiruotės išmoka. Tiek, kiek ieškovė remiasi medicinos pažyma, pažymėtina, kad nors iš jos matyti, jog dėl psichologinio priekabiavimo darbo vietoje ieškovė patyrė „depresiją sukeliančių sutrikimų“, vis dėlto negalima teigti, kad ši sutrikimą lėmė psichologinis priekabiavimas, nes tam, kad padarytų išvadą dėl tokio priekabiavimo, pažymos autorius neišvengiamai rėmėsi tik ieškovės jai pateiktu savo darbo sąlygų ESPM aprašymu (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo CQ / *Parlamentas*, F-12/13, EU:F:2014:214, 127 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Be to, kaip jau buvo pažymėta šio sprendimo 111 punkte, ieškovė neįrodė, kad yra aplinkybių, kurias būtų galima laikyti atskleidžiančiomis psichologinio priekabiavimo kontekstą. Be to, ieškovė nurodo, kad atsisakė pasirašyti deklaraciją dėl tarnybos tęsimo jos delegavimo laikotarpiu ir taip atsisakė komandiruotės išmokos, tačiau neįrodė, jog negalėjo gauti tos išmokos per laikinojo nedarbingumo atostogas.
- 114 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad prašymas atlyginti žalą turi būti patenkintas tiek, kiek juo prašoma atlyginti ginčijamais sprendimais padarytą neturtinę žalą, o likusią jo dalį reikia atmesti.

Dėl prašymų taikyti proceso organizavimo priemonės

- 115 Ieškovė paprašė taikyti proceso organizavimo priemones pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 64 straipsnį. Šiuose prašymuose ieškovė prašė pateikti ESPM civilinių operacijų vadovo tariamai Italijos valdžios institucijoms išsiųstą raštą dėl to, kad ji nepagrįstai nedalyvavo ESPM, ir dokumentus, susijusius su 2009 m. lapkričio mėn. galiojusia ESPM skiepijimo politika.
- 116 Kadangi šiuose prašymuose nėra jokios svarbios informacijos, kuri leistų įvertinti jų naudingumą siekiant išspręsti šią bylą, juos reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 117 Pagal Procedūros reglamento 219 straipsnį Bendrojo Teismo sprendimuose, priimamuose panaikinus jo sprendimą ir gražinus bylą, šis teismas sprendžia bylinėjimosi išlaidų, susijusių, pirma, su jo nagrinėtomis bylomis ir, antra, su Teisingumo Teismo nagrinėtais apeliaciniais skundais, klausimą. Kadangi antruoju sprendimu dėl apeliacinio skundo Teisingumo Teismas panaikino sprendimą, priimtą gražinus bylą, ir atidėjo klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą, šiame sprendime Bendrasis Teismas turi nuspręsti dėl visų bylinėjimosi išlaidų, susijusių su jo nagrinėtais procesais, įskaitant procesą dėl prašymo taikyti laikinąsias apsaugos priemones ir procesą po pirmojo bylos gražinimo, taip pat dėl bylinėjimosi išlaidų, susijusių su apeliaciniais procesais bylose C-455/14 P ir C-413/18 P.
- 118 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 119 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Tačiau Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes. Vis dėlto Procedūros reglamento 135 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad, kai to reikalauja teisingumas, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad pralaimėjusi šalis, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia tik dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų arba kad iš pralaimėjusios šalies jos visai neturi būti priteistos.
- 120 Šioje byloje, atsižvelgiant į visas bylos aplinkybes ir, be kita ko, į tai, kad Taryba po kelių instancijų iš esmės pralaimėjo bylą, reikia nuspręsti, kad Taryba padengia ieškovės ir savo pačios bylinėjimosi išlaidas, susijusias su šia instancija ir procesu bylose T-271/10, T-271/10 R, T-271/10 RENV, C-455/14 P ir C-413/18 P. Dėl ieškovės prašymo, be bylinėjimosi išlaidų, priteisti 8 % palūkanų, pakanka konstatuoti, kad toks reikalavimas yra pateiktas per anksti ir jis prirėkusių gali būti nagrinėjamas tik vykdant bylinėjimosi išlaidų nustatymo procedūrą.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2010 m. balandžio 7 d. Europos Sąjungos policijos misijos (ESPM) Bosnijoje ir Hercegovinoje personalo vadovo pasirašytą sprendimą perkelti ieškovę į „Criminal Justice Adviser – Prosecutor“ pareigas Bania Lukos (Bosnija ir Hercegovina) regioniniame biure ir 2010 m. balandžio 30 d. sprendimą, pasirašytą ESPM misijos vadovo, nurodyto 2009 m. gruodžio 8 d. Tarybos sprendimo 2009/906/BUSP dėl ESPM Bosnijoje ir Hercegovinoje, 6 straipsnyje, kuriuo patikslinama jos perkėlimo operatyvinė priežastis.**

2. **Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos sumokėti H 30 000 eurų.**
3. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**
4. **Taryba padengia savo ir H šioje instancijoje bei bylose T-271/10, T-271/10 R, T-271/10 RENV, C-455/14 P ir C-413/18 P patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Collins

Kreuschitz

Csehi

Paskelbta 2020 m. lapkričio 18 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.